

To Kjærligheds-Viser.

Den Første:

En Ting jeg maa savne, som jeg har bortkast',

Den Anden:

Bed Bredden af en stridig Aae, ic.

En Ting jeg maa savne som jeg har bortkast',
Mine Ungdommens Glæder løb bort i en Hast,
Jeg dem ikke finder ihvor jeg hengaer,
Den snarlig bortflyttes men Sorgen jeg har.

2.

Seg mindes tilbage den forrige Tid,
Det spilte paa Marken saa lystig for mig,
Af Munden jeg førte en lystelig Klang,
Men nu maa jeg synge en sorgelig Sang.

3.

Om Aftenen jeg lægger i Sengen mig ned,
De Daarer de rinder paa Kinderne ned,
I Sovnen jeg drømte at jeg var saa glad,
Om Morgenen jeg ønsked' jeg laae i min Grav.

4.

Saa eenlig jeg vandrer, saa eenlig jeg gaaer,
Saa eenlig jeg vandrer fra Aar indiil Aar,
Min Længsel er større end nogen kan tro,
Men hvem kan mig hjælpe, slet ingen paa Jord.

5.

Mistrøst ikke mig om jeg Sorgen end bær,
Og udi mit Hjerte saa angestfuld er,
I Modgang og Medgang jeg haaber paa Gud,
O, giv at jeg engang kund' blive hans Brud.

V box 14:397

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 20

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60

6.

Mit trofaste Hjerte du længe har haft,
Mit Hjerte til dig har jeg fæstet saa fast,
At jeg nogen Anden ei bedre formaaer,
Før Døden mig tvinger og Anden opgaaer.

Den Anden.

7.

Jeg haver ei Rigdom, ei Guds eller Gulds,
Jeg er iblandt Eder en fremmed vild Fugl,
Jeg er iblandt Eder en fremmedes Gjest,
Men Herren mig hjælper, han kjender mig bedst.

Med Bredden af en stridig Aae
En fattig Pige stod,
Af hendes milde Dine blaae
Randt maagen stridig Floed,

8.

Den Rigdom du haver den veed du vel selv,
Han deler sine Gaver til hvem som han vil,
Den Rigdom du haver, dig Herren har givet,
Naar han sit gjentager, hvad kalder du det,

2.
En Krands af Blomster bandt hun der,
I Floeden kasted den,
Dg raabte: Fader, Broder kjær!
D kom! o kom igjen!

9.

Før haver du været en velagtende Kar,
Men nu har du gjort dig til en gaaendes Nar,
Du er ligesom Røven, han lister sig frem;
Med Løfterne søde, men Tungen er flem.

3.
Da kom en Herre riig og god
Dg saae den Armes Bæe,
Af hendes Graad og sorgfuldt Mod
Hans Hjerte smektede.

10.

Min Moder blev Enke i sorgelig Stand,
Frugtsommelig blev hun den ellevte Gang,
Hendes Hjerte det græmmer, skjønt Taarene faldt,
Gud gav hende Taalmod at udstaae det Alt.

4.
Hvad fattes kjære Pige dig
I blide Ungdoms Aar?
Siig dine Taarers Aarsag mig,
Til Hjælp jeg rede staaer.

11.

Jeg ene i Sorgen en Vise har digt,
Men mange kan mene det er ikke vidst,
Gud være mit Vidne jeg Visen har digt,
Han gav mig selv Gaver at udrette sligt.

5.
Med taarefulde Dine seer
Hun til den gode Mand,
De seer en fattig Pige her,
Kuns Gud mig hjælpe kan.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

6.

See denne Gravhøi hist, den er
Min kjære Moders Grav,
Dg udi denne Aae sig her,
Min Fader fandt sin Grav.

7.

Den vilde Strøm den tog ham bort,
Min Broder det saae, o vee!
Sprang ud — den tog ham ogsaa bort,
Uf! af! de druknede.

8.

I Waisenhuset er mit Hjem,
Hver Frihedsdag jeg mig
Indfinder her, erinder dem
Dg græder bitterlig.

9.

Kom kjære Pige, græd ei meer,
Kom ser din Fader Seer!
Dit gode Hjerte omt jeg seer
Saa from og god du er.

10.

Saa tog han hende med sig bort,
Den rige Mand saa god,
Dg ringe Sorgelæder bort,
Nye hende give lod.

11.

Hun spiste ved hans Bord og drak.
Dg glemte al sin Graad,
Du Store, Rige hav vor Tak
For denne ædle Daad.

Christiania 1847.

Drykt og tilkjøbs hos Frederik T. Steen.